

self service

τεύχος 09 _ άνοιξη/καλοκαίρι 2023

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΣΕΡΒΙΤΟΡΩΝ ΜΑΓΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ

Σπύρου Τρικούπη 56-58, Εξάρχεια | ssm.info@gmail.com | ssm.espivblogs.net

editorial

Το έντυπο self service είναι μια συλλογική προσπάθεια του σωματείου να επικοινωνήσουμε και να εκφράσουμε τις θέσεις και τις ανάγκες μας ως εργαζόμενα στον επισιτισμό, να ενημερώσουμε για εργατικά δικαιώματα και τρόπους διεκδίκησης και να καλέσουμε συνάδελφα του κλάδου να οργανωθούν στο σωματείο.

Είμαστε εργαζόμενα στον επισιτισμό, σερβιτόροι, μαγείρισσες, λαντζιέρδες. Δεν είμαστε ειδικοί και δεν πιστεύουμε πως υπάρχουν ειδικοί ούτε σωτήρες. Τις επιθυμίες και τις ανάγκες μας, τις γνωρίζουμε και τις ορίζουμε εμείς για εμάς. Μαθαίνουμε ο ένας από την άλλη και διεκδικούμε συλλογικά τα εργασιακά μας δικαιώματα. Στεκόμαστε αλληλέγγυα σε κάθε βήμα του κάθε αγώνα, που τρέχει το κάθε μέλος μας.

Η γενική συνέλευση του Σωματείου Σερβι-

τόρων Μαγείρων πραγματοποιείται μία φορά την εβδομάδα και είναι βασικός τόπος και χρόνος που συναντιόμαστε και συζητάμε τα προβλήματα του κλάδου μας, αλλά και τα επιμέρους ζητήματα που αντιμετωπίζει το καθένα μας στον χώρο εργασίας. Έχουμε αντι-ιεραρχική και οριζόντια οργάνωση. Κανενός η άποψη δε μετράει περισσότερο, αποφασίζουμε και δρούμε συλλογικά και αυτόνομα, αποκλείοντας μεσολαβήσεις και συμφέροντα κομματικών παρατάξεων. Η συνέλευση μας είναι ανοιχτή σε όλα τα εργαζόμενα του κλάδου, αλλά όχι σε αφεντικά, υπεύθυνους καταστήματος και τα τσιράκια τους.

Για οποιαδήποτε ζήτημα μπορούμε να βρεθούμε από κοντά κάθε Τετάρτη (Σπύρου Τρικούπη 56-58-1ος όροφος), 15:00 είναι η συνέλευσή μας και 18:30-19:30 το άνοιγμα για κουβεντούλα.

Για επικοινωνία στέλνετε στο mail:

ssm.info@gmail.com

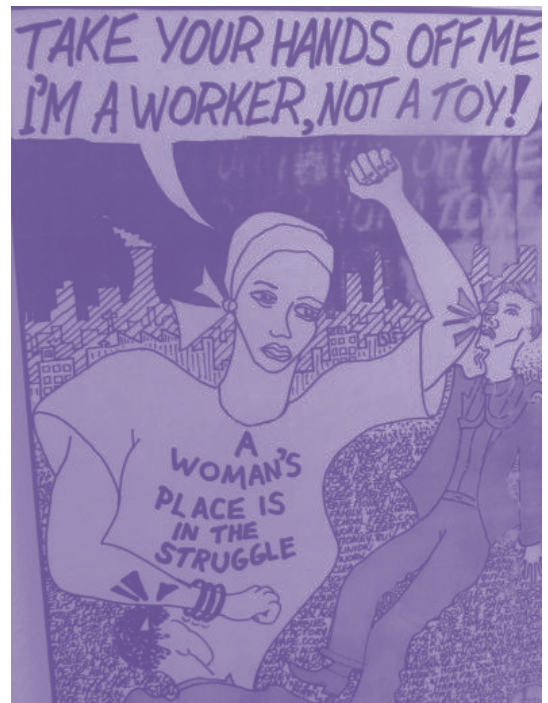
Το σωματείο στο internet:

ssm.espivblogs.net

Το σωματείο στο facebook:

[facebook.com/somateio.servitoron.mageiron](https://www.facebook.com/somateio.servitoron.mageiron)

@ Χρησιμοποιούμε τη γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς ή αυθαίρετα συμπεράσματα για να συμπεριλάβουμε όσο το δυνατόν περισσότερα φύλα. Αποφασίσαμε να χρησιμοποιούμε το σύμβολο «@» για να αντικαταστήσουμε το σημείο εκείνο που οι καταλήξεις δίνουν τον έμφυλο προσδιορισμό. Το «@» είναι ένα σύμβολο που σε υποχρεώνει να σταματήσεις. Σε υποχρεώνει να κάνεις μια παύση όταν διαβάζεις και να σκεφτείς, τι και γιατί.

Σεξουαλική παρενόχληση στον χώρο εργασίας

Ωs σεξουαλική παρενόχληση/επίθεση ορίζεται κάθε ανεπιθύμητη λεκτική, μη λεκτική ή σωματική συμπεριφορά σεξουαλικού χαρακτήρα.

Για όσα από εμάς δουλεύουμε στα μαγαζιά της διασκέδασης και μάλιστα σε πόστα άμεσης επαφής με τους πελάτες θεωρείται πως εκτός από τη δουλειά μας, οφείλουμε να προσφέρουμε και ένα ωραίο θέαμα. Για τα αφεντικά η αντικειμενοποίηση και σεξουαλικοποίηση των σωμάτων μας είναι ένα ακόμα εργαλείο κερδοφορίας τους σε βάρος μας, ως ένα μέσο προσέλκυσης πελατών. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να θεωρείται -από πελάτες και αφεντικά- πως οφείλουμε να δεχόμαστε παραβιαστικές και κακοποιοτικές συμπεριφορές ως κομμάτι της δουλειάς μας. Η κουλτούρα του βιασμού είναι διάχυτη στο κοινωνικό πεδίο, με τα μαγαζιά της εστίασης να αποτελούν σημεία συμπύκνωσης τέτοιων συμπεριφορών. Έτσι, χωρίς να παίζει ρόλο τι φοράμε, πόσο χαμογελάμε ή όχι, αν είμαστε ευχάριστες ή όχι, το αποτέλεσμα είναι οι κάθε λογής σεξιστές να νομίζουν ότι μπορούν να κάνουν και να λένε ό,τι θέλουν.

Βάσει της εργατικής νομοθεσίας, ο εργοδότης έχει την ευθύνη να διασφαλίζει ένα ασφαλές περιβάλλον στο χώρο εργασίας. Η μη διασφάλιση ασφαλούς περιβάλλοντος από τον εργοδότη θεωρείται μονομερής βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας. Γενικά, η περίπτωση μονομερούς βλαπτικής μεταβολής μπορεί να ερμηνευθεί από το εργαζόμενο ως καταγγελία της σύμβασης εργασίας από τον εργοδότη (απόλυση), με αποτέλεσμα την καταβολή της αποζημίωσης. Σε αυτή τη περίπτωση εκτός από απόλυση το εργαζόμενο έχει το δικαίωμα επίσκεψης εργασίας, δηλαδή μέχρι να αποκατασταθεί η συνθήκη να μην παρέχει εργασία, ενώ θα του κατατίθεται κανονικά η μισθοδοσία. Έτσι, αν ένα περιστατικό σεξουαλικής βίας προκληθεί από προϊστάμενο ή συνάδελφο, το αφεντικό οφείλει να προβεί στις αναγκαίες τροποποιήσεις, όπως είναι η μετακίνηση του υπαλλήλου, που προέβη

στην παρενόχληση, ή ακόμα και η απόλυσή του.

Αν δεχτούμε σεξουαλική παρενόχληση στον χώρο της δουλειάς (είτε από αφεντικά, είτε από συναδέλφους) μπορούμε να προβούμε στις παρακάτω ενέργειες:

Καταγγελία στην Επιθεώρηση Εργασίας. Η Επιθεώρηση Εργασίας έχει την υποχρέωση να διαβιβάσει την καταγγελία στον Συνήγορο του Πολίτη. Το χρονικό περιθώριο για την καταγγελία είναι 6 μήνες.

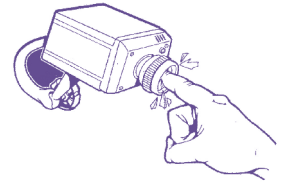
Καταγγελία του περιστατικού στην αστυνομία, καθώς συνιστά ποινικό αδίκημα. Η αστυνομία οφείλει να καταγράψει το γεγονός και να το μεταβιβάσει στον εισαγγελέα. Το χρονικό περιθώριο για καταγγελία στην αστυνομία για πλημμέλημα είναι 3 μήνες, ενώ για κακούργημα (απόπειρα βιασμού ή βιασμός) δεν υπάρχει χρονικός περιορισμός.

Μήνυση για σεξουαλική παρενόχληση. Στην περίπτωση αυτή μπορούμε επιπλέον να ασκήσουμε αγωγή για καταβολή χρηματικής αποζημίωσης. Ο χρονικός περιορισμός για την προσφυγή στο δικαστήριο είναι 5 χρόνια.

Όλ@ μας γνωρίζουμε ότι τόσο τα αφεντικά όσο και οι αρμόδιες αρχές, είτε δεν κόπτονται ιδιαίτερα είτε είναι οι ίδιοι που σαμποτάρουν την ψυχική και σωματική μας υγεία. Η πραγματική μας δύναμη είναι να στεκόμαστε η μία δίπλα στο άλλο, να αγωνιζόμαστε για τους όρους και τα όριά μας συλλογικά.

Η οργή μας έχει ξεχειλίσει. Να τελειώνουμε με την πατριαρχική βία, την ενοχή και τη ντροπή που μας φορτώνουν. Οργανωνόμαστε στους χώρους δουλειάς, φροντίζουμε να μην νιώθει κανένα μόνο. Δεν είναι ατομική μας ευθύνη να αντιμετωπίσουμε τις καταπίεσεις της πατριαρχίας. Μέσα από φεμινιστικές ομάδες και το σωματείο να απαντήσουμε στο σύστημα που μας διαιρεί και μας αποδυναμώνει.

Κάμερες παρακολούθησης μέσα σε χώρους εργασίας.

Στα περισσότερα μαγαζιά που δουλεύουμε έχουμε παράνομες κάμερες πάνω από το κεφάλι μας και αφεντικά ή υπευθύνους να μας παρακολουθούν σε πραγματικό χρόνο και μας παίρνουν τηλέφωνο για να μας κάνουν παρατηρήσεις. Παρακάτω θα δούμε τι ισχύει νομικά και τι μπορούμε να κάνουμε για αυτό.

Με βάση την αρχή προστασίας προσωπικών δεδομένων η παρακολούθηση εργαζομένων μέσω κάμερας ή μικροφώνου με σκοπό την επιτήρηση κατά τη διάρκεια της εργασίας είναι παράνομη, το ίδιο ισχύει και για τη τοποθέτηση καμερών σε χώρους στους οποίους εργάζεται προσωπικό και δεν έχουν πρόσβαση οι πελάτες. Για τα μαγαζιά εστίασης επισημαίνεται ιδιαίτερα ότι δεν επιτρέπεται να καταγράφονται χώροι συνεστίασης ή αναψυχής/διασκέδασης (τραπέζια, καθίσματα, πίστα), η καταγραφή του δημόσιου χώρου (δρόμοι, πεζοδρόμια κλπ) και η τοποθέτηση καμερών στην κουζίνα ή άλλους χώρους στους οποίους κινούνται μόνο εργαζόμενα. Πιο συγκεκριμένα κάμερα επιτρέπεται μόνο στον χώρο του ταμείου, τοποθετημένη με τρόπο ώστε να εστιάζει σε αυτό για την αποφυγή κλοπής και στην είσοδο/έξοδο του μαγαζιού. Επίσης Τα δεδομένα πρέπει να τηρούνται για τον απολύτως απαραίτητο χρόνο – ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να είναι σε θέση να τεκμηριώσει τους λόγους για τους οποίους επέλεξε έναν συγκεκριμένο χρόνο τήρησης ως απολύτως απαραίτητο.

Τι μπορούμε να κάνουμε σε περίπτωση που μας παρακολουθούν:

Με βάση την αρχή προστασίας προσωπικών δεδομένων μπορούμε να ασκήσουμε το δικαίωμα πρόσβασης και εναντίωσης στην καταγραφή, στα οποία ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να μας απαντήσει εγγράφως. Από τη πλευρά μας καταλαβαίνουμε ότι αν απευθυνθούμε στο αφεντικό

μας ζητώντας το υλικό καταγραφής και εναντιωθούμε στην καταγραφή το πιο πιθανό είναι ότι θα απολυθούμε. Έτσι αυτό που προτείνουμε είναι η καταγγελία στην αρχή προστασίας προσωπικών δεδομένων είτε μέσω συλλογικού οργάνου (σωματείο) είτε ατομικά. Στη δεύτερη περίπτωση η καταγγελία είναι επώνυμη και το αφεντικό μπορεί να δει ποιος την έκανε. Για να κάνουμε την καταγγελία χρειαζόμαστε φωτογραφίες μέσα από τον χώρο εργασίας που να δείχνουν που βρίσκονται οι παράνομες κάμερες μέσα στο μαγαζί. Το ίδιο μπορούμε να κάνουμε και ως επισκέπτες σε ένα μαγαζί. Αυτό που ισχύει σε οποιαδήποτε διεκδίκηση είναι ότι αν είμαστε η κάθε μια μόνη πιθανότητα θα χάσουμε. Προτείνουμε τις συλλογικές δράσεις σε κάθε μαγαζί σε συνδυασμό με τη χρήση των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους ενισχυτικά ως εργαλεία.

Η επιτήρηση κατά τη διάρκεια της δουλειάς είναι από μόνη της βάρβαρη πόσο μάλλον όταν βρισκόμαστε υπό συνεχή παρακολούθηση από κάμερες και δεχόμαστε επίπληξη για γελοίες λεπτομέρειες όπως το πού ακουμπήσαμε το βετέξ ή αν είναι στραβά δεμένη η ποδιά μας. Σε πολλές περιπτώσεις η παρακολούθηση έχει και παραβιαστικό χαρακτήρα με τα αφεντικά να βάζουν κρυφές κάμερες εκεί που αλλάζουμε ρούχα, να σχολιάζουν το σώμα μας ή πελάτισσες που κάθονται στο μαγαζί και να κρατάνε στιγμιότυπα στα κινητά τους.

Είναι γεγονός ότι στα μαγαζιά της εστίασης επικρατεί ένα καθεστώς αυθαιρεσίας με αφεντικά να μας κλέβουν λεφτά, να μην μας ασφαλίζουν και γενικά να κάνουν ότι γουστάρουν και να μην τους ελέγχει κανένας. Χρειάζεται να πάρουμε τα πράγματα στα χέρια μας, μαζί με τα συνάδελφα σε κάθε μαγαζί να ξεκινήσουμε από βασικές διεκδικήσεις (ένσημα, λεφτά, ωράρια, κάμερες) και να βάλουμε φρένο στα αφεντικά.

Η ακρίβεια είναι βία ταξική

Όταν μιλάμε για μία κρίση του καπιταλιστικού συστήματος ένα απ' τα δεδομένα τα οποία εξ αρχής είναι ευδιάκριτα είναι πως η ακρίβεια είναι βία ταξική. Δεν πρόκειται για κάποιο τυχαίο γεγονός αλλά για ένα αποτέλεσμα μίας επεκτατικού τύπου επίθεσης πάνω στις μάζες η οποία οφείλεται στην συγκάλυψη των παθογενειών εκ των έσω του ίδιου του οικονομικοπολιτικού μοντέλου.

Χρονικά θα ήταν σκόπιμο να γίνει η σύνδεση της παρούσας κατάστασης όπου χιλιάδες νοικοκυριά είναι στο χείλος της καταστροφής, δίχως να μπορούν να ανταπεξέλθουν στις αυξήσεις των λογαριασμών ρεύματος, των απλοσάστων ενοικίων και γενικότερα του κόστους διαβίωσης που πολλές φορές ξεπερνά το βασικό μισθό. Η κατακόρυφη αύξηση στο δείκτη του πληθωρισμού συνδέεται άρρηκτα με τη γενικότερη στοχευμένη επίθεση στους από τα κάτω, μέσω της συνεχούς όξυνσης του ταξικού πολέμου. Έτσι όπως ακριβώς έγινε με την πλήρη κρατική εργαλειοποίηση της πανδημίας.

Μία υγειονομική κρίση που άφησε πίσω της χιλιάδες νεκρούς, ένα ρημαγμένο και υποστελεχωμένο στα όρια της ιδιωτικοποίησης ΕΣΥ, ενώ ταυτόχρονα κάτω από την ομπρέλα της ασφάλειας της δημόσιας υγείας οξύνθηκε η επιτήρηση ιδίως για το ριζοσπαστικό κίνημα και ακολουθήθηκε μια ευρύτερη εκδικητική στρατηγική, που κατ' επέκταση παγιώθηκε ως κανονικότητα. Ένα παράδειγμα είναι ότι όσα από εμάς είμαστε ανεμβολίαστα στην εστίαση πληρώναμε από την τσέπη μας ένα σημαντικό ποσό για τα rapid tests. Επιπλέον μια ακόμη σημαντική πτυχή είναι η ρημαγμένη εργατική βάση που κουβαλά στην πλάτη της πέρα από ένα νέο εργασιακό νομοσχέδιο και την κατάρρευση της διαπραγματευτικής -συνδικαλιστικής της ισχύος.

Το κράτος απ' τη μεριά του σε αυτή την ασύστολη και αδιάκοπη επίθεση στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα ακολουθεί μία πάγια τακτική αποπροσανατολισμού και "ύπνωσης" του πλήθους, μέσω κουπονιών επιβίωσης (όπως δίνονταν και κατά την διάρκεια της χούντας), επιδοματικής

πολιτικής, καλαθιών νοικοκυριού και άπλετη καταστολή σε όσους αντιστέκονται.

Σε επόμενο επίπεδο ο πόλεμος στην Ουκρανία δεν θα μπορούσε να μην μπει στο κάρδο της συσχέτισης μιας γενικευμένης κρίσης. Ο εν λόγω πόλεμος δεν έφερε την κρίση και συνάμα την ακρίβεια στο βιοτικό επίπεδο όπως θέλει να προάξει συνειδητά η μεγαλοαστική τάξη, αλλά λειτούργησε ως άλλος ένας μοχλός διαιώνισης της βαθιάς σήψης που προκαλούν οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί και οι συνεργασίες NATO-ΕΕ. Γίνεται φανερό και πλέον αντιληπτό ότι οι κρίσεις κρατών-αφεντικών φέρνουν κρίσεις, όπως οι πόλεμοι φέρνουν πολέμους και εξαθλίωση και μέσω αυτών η τάξη μας χαροπαλεύει καθημερινά δεχόμενη τις εφιαλτικές συνέπειες. Μόνο έτσι καθίσταται βιώσιμο το γαϊτανάκι της χρηματοοικονομικής ελίτ, η οποία εξαντλεί αδιάκοπα εδώ και δεκαετίες όλα τα δυνατά και αδύνατα σενάρια ώστε να μην ξεγυμνωθεί το σαθρό οικοδόμημα της.

Δίχως να αναμένουμε οτιδήποτε από οποιοδήποτε κράτος δικαίου και κατ' επέκταση απ' τους εκλεγμένους «υπερεργολάβους» των ζώων μας, να προτάξουμε την αλληλεγγύη και την μαχητική μας στάση με σκοπό να μεταλαμπαδευτεί έστω και μίσος σπόρος αντίστασης απέναντι στα αυτονόητα

Ζωή όχι επιβίωση.

Δεν πολεμάμε για τα αφεντικά.

Πολεμάμε τα αφεντικά.

Season made in Athens

Όσα από εμάς απασχολούνται στην εστίαση ή γενικά στα τουριστικά επαγγέλματα γνωρίζουν πολύ καλά τι σημαίνει εργασία στην σεζόν. Σύμφωνα με τα αναλυτικά στοιχεία των τελευταίων ετών με το ποσοστό τουρισμού στον ΑΕΠ (14,9%) αποτελεί τον κλάδο με την μεγαλύτερη διάνθιση μέσα στην κρίση, αφού η τουριστική περίοδος άρα και η απασχόληση μας στην σεζόν σημείωση ραγδαία επέκταση με τα περισσότερα από εμάς να δουλεύουν από 6 έως 8 μήνες. Βέβαια γνωρίζουμε καλύτερα από όλους, πώς όλη αυτή η ανάπτυξη δεν ήρθε τυχαία καθώς τα υπερκέρδη τους περνούν από πάνω μας. Συγκεκριμένα όλα αυτά τα χρόνια στις σεζόν όπου και αν έχουμε καλεστεί να εργαστούμε επικρατούν οι εξής συνθήκες:

Χαμηλοί μισθοί, χωρίς ένσημα, δώρα, επιδόματα, άδειες, με την διαμονή και την σίτιση να μην είναι δεδομένα, ή ακόμη και αν είναι οι συνθήκες είναι άθλιες. Παραδείγματα εργαζομένων που μένουν σε κοντέινερ σε κοσμικά νησιά ή σε σκηνές. Στην ουσία όλη αυτή η τουριστική ανάπτυξη λοιπόν, πηγάζει από την υπερεκμετάλλευση των εργαζομένων. Οι σερβιτόροι της Ευρώπης λοιπόν δεν παίρνουν τον τίτλο από της δεξιότητες ή την ευγένεια και την φιλοξενία τους, αλλά από τους εξευτελιστικούς μισθούς που παίρνουν και το πόσο εύκολα εκμεταλλεύσιμοι είναι.

Είναι γεγονός ότι τα τελευταία 25 χρόνια ο τουρισμός στην Ελλάδα δεν περιορίζεται μόνο στα νησιά, αλλά βλέπει άνθιση και στην πρωτεύουσα. Η Αθήνα πέραν το περιποιημένο φαγητό, τα

αξιοθέατα και το ξέφρενο night life που θέλει να προσφέρει αποτελεί ταυτόχρονα transit προορισμό για όλο τον κόσμο. Με αποτέλεσμα οι ανάγκες για προσωπικό να αυξάνονται για το κέντρο της Αθήνας στα καταστήματα εστίασης τους καλοκαιρινούς μήνες.

Φάνηκε άλλωστε από την περσινή χρονιά, ότι τα εργαζόμενα επέλεξαν σε μεγάλο ποσοστό να μην εργασθούν στην καλοκαιρινή σεζόν στα νησιά, με τους εργοδότες να βγαίνουν στα κανάλια και να καταγγέλλουν ελλείψεις προσωπικού, γεγονός που διαφαίνεται και για την φετινή σεζόν καθιστώντας εμφανές το ανοικτό πεδίο διεκδίκησης ευπρεπών συνθηκών, αυξήσεων στους μισθούς και λοιπών διεκδικήσεων.

Όσα τελικά καταλήξουν να εργαστούν στο κέντρο της Αθήνας θα διαπιστώσουν άμεσα ότι η δυστοπία συνεχίζεται και τους καλοκαιρινούς μήνες. Μία κανονικότητα που δεν διαφέρει καθόλου από αυτήν την σεζόν σε ένα νησί, κάτω το κεφάλι για δουλειά και ύπνο, δίχως προσωπικό χρόνο.

Επομένως το σενάριο της καλοκαιρινής δουλειάς στην Αθήνα ανταγωνίζεται επάξια την αλλοτριωμένη season σε νησί. Οι μόνες διάφορες είναι ότι στην καλοκαιρινή σεζόν σε νησί ενδεχομένως τα λεφτά που βγάζει κανείς στο τέλος (τις κυρίως, όχι τόσο οι μισθοί) να επαρκούν για κάποιους μήνες χειμερινής χαλάρωσης. Αρκουν άραγε για να επουλώσουν την σωματική και ψυχολογική φθορά και πίεση που υφίσταται το καθένα μας, από τις βάνουσες παραπάνω συνθήκες? Αντίθετα η εργασία στην Αθήνα τους μήνες αυτούς δεν εξασφαλίζει κανένα οικονομικό απόθεμα αλλά τίθεται ζήτημα καθημερινής επιβίωσης.

Δυστυχώς είτε δουλεύει κάποιο από εμάς στην Αθήνα, είτε δουλεύει σε νησί δε μπορεί να καταγγείλει τα περιστατικά αυτά εύκολα. Καθώς στην περίπτωση του νησιού, οι μηχανισμοί όπως το ΣΕΠΕ δε λειτουργούν όπως θα έπρεπε αφού δεσμεύονται με διαπροσωπικές σχέσεις με τα αφε-

ντικά (λόγο μικρής κοινωνίας), είτε αδιαφορούν παντελώς για την κατάσταση καθυστερώντας τους ελέγχους είτε κάνουν τα στραβά μάτια. Στην περίπτωση της Αθήνας τα εργαζόμενα θα βρουν έναν υποστελεχωμένο θεσμό που είτε υπάρχει είτε δεν υπάρχει φαίνεται σαν να έχει πάει διακοπές.

Παρόλα αυτά, μέσα σε όλη αυτή τη δυστοπία δημιουργείται η ευκαιρία να έρθουμε πιο κοντά, να μοιραστούμε τα βιώματά μας και να πάψουμε να βλέπουμε μεμονωμένα τη δική μας αδικία ως εργαζόμενα. Συλλογικοποιούμαστε με τα συνάδελφα στο χώρο εργασίας μας με βάση την κοινή μας ταξική θέση, βιώματα, κοινή εργασία και απαντάμε στην εκμετάλλευση των αφεντικών με αγώνα. Απαντάμε συλλογικά στις προκλήσεις και τις αυθαιρεσίες των εργοδοτών για να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας.

**«Τεσεέλεια!
Έρχεται το
Σ/Κ»...**

**είπε καμία
σερβιτόρα,
ποτέ!**

Quizzz

Τι τύπος εργαζόμενος-η-ο είσαι;

1) Ποιά η σχέση σου με το αφεντικό;

- α) Σε όποιο χώρο πάει, εγώ πάω στον άλλον
- β) Άριστη, θα το κάνω και κουμπάρο
- γ) Αδιάφορη

2) Συζητάς/σχολιάζεις προσωπικά σου ζητήματα με το αφεντικό;

- α) Όχι, κάνω πως δουλεύω για να το αποφεύγω
- β) Ποτέ στη δουλειά, αλλά μόνο στο μπάρμπεκιου, στο ποτό και στις διακοπές
- γ) Όταν θέλει φιλή κουβέντα κάνω πως το ακούω και γνέφω

3) Ποιά η θέση σου στα meeting της δουλειάς; (αν κάνετε)

- α) Πάω με έτοιμες προτάσεις για την εξέλιξη των συμπεριφορών του προσωπικού
- β) Πάω με έτοιμες προτάσεις για την εξέλιξη του μαγαζιού
- γ) περιμένω να τελειώσει και αναρωτιέμαι γιατί δεν πληρώνομαι

4) Όταν απολύεται κάποιο άτομο;

- α) Ήταν άδικο, θα μπορούσα να είμαι και εγώ στη θέση του
- β) Τα'θελε και τα'παθε

γ) Δεν παίρνω θέση, κοιτάω την δουλειά μου

5) Όταν συνάδελφοι διεκδικούν είτε καλύτερες συνθήκες εργασίας, είτε τα δεδουλευμένα τους εγώ;

- α) Είμαι μαζί τους σε όλο αυτό
- β) Θεωρώ ότι έχουν άδικο και απορώ γιατί χαλάνε το ωραίο κλίμα στο μαγαζί
- γ) Αντιλαμβάνομαι ότι έχουν δίκιο, αλλά δεν παίρνω κάποια θέση

6) Βλέπεις κάποιο εργαζόμενο να μην κάνει την δουλειά σύμφωνα με τα παράλογα στάνταρ που έχει ορίσει το αφεντικό. Τι κάνεις;

- α) Τίποτα, δεν είμαι εγώ αρμόδιο να κρίνω κάτι τέτοιο
- β) Το λέω στο αφεντικό. Δεν υπάρχουν παράλογα στάνταρ των αφεντικών
- γ) Τον/την διορθώνω εγώ

7) Όταν ακούς στη δουλειά «είμαστε μία οικογένεια» και σου ζητάνε να βάλεις πλάτη;

- α) Ψάχνω κουβά για να ξεράσω
- β) Νιώθω το αγαπημένο τους παιδί
- γ) Έλεος, για μια δουλειά έχουμε έρθει! Τι ακούμε πάλι!

Αποτελέσματα

Περισσότερα α:

Τίγκα συναδελφικ@

Έχεις χτίσει σχέσεις εμπιστοσύνης με τα συνάδελφα και στέκεσαι στο πλάι τους. Μεταξύ σας δεν υπάρχει ανταγωνισμός, αλλά αλληλεγγύη και συναδελφικότητα. Έλα να γραφτείς στο σωματείο γιατί έχεις σίγουρα μια θέση εκεί. Θα μας βρείς στα γραφεία κάθε Τετάρτη μετά τις 15:00.

Περισσότερα β: Τίγκα φιλοεργοδοτικ@ / καθόλου συναδελφικ@

Αν δεν έχεις ήδη κάποια θέση πίο ψηλά στην ιεραρχία (π.χ. αφεντικό, υπεύθυνος μαγαζιού) τότε είσαι το λεγόμενο τσιράκι. Ενδεχομένως έχεις

υψηλές προσδοκίες για το πόσο και θέλεις να ανέβεις στην ιεραρχία. Με μια απλή κουβέντα από το αφεντικό, μπαίνεις εύκολα στο παιχνίδι του αλληλοφαγώματος με τα άλλα εργαζόμενα που άμεσα ή έμμεσα “υποδεικνύει” το αφεντικό. Επιζητάς την εύνοια και την συμπάθεια του αφεντικού κρατώντας αντισυναδελφική στάση.

Περισσότερα γ:

Συναδελφικ@ ή φιλοεργοδοτικ@;

Κρατάς μια πίο ουδέτερη στάση, αλλά φαίνεται να αντιλαμβάνεσαι ότι η ταξική σου θέση είναι πιο κοντά στα εργαζόμενα παρά στο αφεντικό. Ενδεχομένως να υπάρχει φόβος μή-

πως απολυθείς ή ακόμα να μην έχεις αποκτήσει σχέσεις εμπιστοσύνης με άλλα εργαζόμενα που θεωρείς ότι θα τα βρείτε. Είναι σημαντικό στον χώρο εργασίας να χτίζουμε σχέσεις εμπιστοσύνης με τα άλλα εργαζόμενα, να μαθαίνουμε ο ένας από την άλλη και αν χρειαστεί να διεκδικήσουμε συλλογικά καλύτερες εργασιακές συνθήκες. Όταν είμαστε όλα μαζί καταλαμβάνουμε την δύναμη που έχουμε ως εργαζόμενα. Χωρίς εμάς τα αφεντικά δεν μπορούν να πλουτίσουν. Αν θέλεις να βρείς και άλλα εργαζόμενα με κοινά βιώματα που νιώθουν το ίδιο στη δουλειά, έλα να μας βρείς. Είμαστε στα γραφεία κάθε Τετάρτη μετά τις 15:00.